

HONDURAS

– et land præget af vold

Honduras er verdens mest voldelige land. I december blev Kike dræbt. Han var bestyrelsesmedlem for de rygmarvsskadede i Honduras, hvor Dansk Handicap Forbund deltager i et projekt

EFTER EN KORT telefonsamtale kommer Maycol, der er Dansk Handicap Forbunds koordinator i Honduras, tilbage til mødelokalet med våde øjne og fortæller os, at Kike er blevet skudt og dræbt. Endnu et offer for den vanvittige vold i Honduras, men denne gang kom den helt tæt på. Kike eller Luis Enrique Alvarez Espinal, som var hans formelle navn, var bestyrelsesmedlem i organisationen af rygmarvsskadede i Honduras ved navn AHLMYS og Dansk Handicap Forbunds partner i Latinamerika i programmet TUCAN.

Fra land til by efter job

Kike flyttede som ung til hovedstaden Tegucigalpa fra en sydligere provinsby for at få bedre muligheder for at finde et arbejde. Her mødte han Blanca og blev gift med hende, og som så mange andre fattige i ulande slog Kike sig på handel, og efter noget tid fik han en bod på markedet. I november 2002 blev han udsat for et væbnet overfald og skudt, men overlevede og blev paraplegiker. Det skete netop som Blanca var blevet gravid og ventede deres femte barn.

Det var hårde tider for parret og i april 2006 besluttede de, at Blanca skulle forsøge lykken og tage til USA for at finde arbejde. Hun nåede dog aldrig sit mål. Blanca døde i ørkenen på vej til den amerikanske drøm, som for mange ender med at blive et mareridt eller brister.

Alenefar og ligeretsforkæmper

Kike blev alenefar til fem børn i alderen 3-20 år, men han gav ikke op. Han knoklede videre med sin bod på markedet og gav sine børn en god opvækst.

Kike blev medlem af AHLMYS i 2004 og i de sidste mange år som medlem af landsbestyrelsen. Efter hans kones død, hvor han påtog sig rollen som alenefar, samtidig med at han deltog på nogle af DHF's kurser om kønsroller, blev han bevidst om mange kvinders dobbeltrolle som mor og forsørger. Han blev fortaler for mere ligestilling mellem kønnene både i organisationen og i hjemmet, og han blev brugt som oplægsholder på workshops m.m., hvor han fortalte sin personlige historie, og hvordan han havde ændret sit syn på kvinder og kønsroller.

Bandevold og mord er hverdagsting

I de senere år er volden i Honduras taget voldsomt til. Forskellige konkurrerende bander bekrieger hinanden og kræver den såkaldte "krigsskat" eller beskyttelsespenge af diverse erhvervsdrivende, heriblandt fra de der har en bod på markederne. Det var en sådan konflikt, der kostede Kike livet. Om han ikke ville eller ikke kunne betale krigsskatten, ved vi ikke, men den 1. december blev Kike skudt og dræbt af en af banderne.

Volden i Honduras har nået absurde højder. Honduras er i dag det land i verdenen, der har den højeste mordrate i forhold til indbyggertal udenfor deciderede krigsområder. I 2012 blev der i Honduras dræbt 7.172 personer, hvor der i Danmark blev begået 47 mord, og de to lande har næsten lige mange indbyggere.

Mange årsager til vold

Desuden viser drabsstatistikken kun de officielle tal, dertil kommer et ukendt antal dræbte, der ikke bliver

Kike var organiseret i handicapbevægelsen og alenefar. For nylig blev han skudt af en bande.

rapporteret. Årsagen til den ukontrollerede vold skal nok findes flere steder. Dels fordi Honduras er et gennemgangsland for narko til USA, dels på grund af de rivaliserende bander, en enorm ulighed, der er en af verdens største, et samfund, der har mistet sin sammenhængskraft og kultur, da man ukritisk tager alt fra USA til sig, og endelig på grund af meget høj korruption og politisk uduelighed. I andre mellemamerikanske lande som Guatemala og El Salvador, som også er plaget af høj kriminalitet, er det lykkedes at få knækket kurven gennem politiske tiltag og ved hjælp af den katolske kirkes medvirken til forsoning.

Handicaparbejdet

Dansk Handicap Forbund (DHF) har siden 2006 støttet handicapbevægelsen i Honduras, men det giver store udfordringer i et land, der er præget af så stor kriminalitet. Befolkningen er først og fremmest optaget af at

overleve, gå på arbejde eller i skole, komme hjem og låse døren efter sig.

Det kan derfor være meget svært at få folk til at lave organisationsarbejde. Hvilken familie har lyst til at sende deres blinde søn eller deres datter, der er kørestolsbruger, ud på gaden under disse forhold? Overbeskyttelse i Honduras af mennesker med handicap får lige en ekstra tand, og det er lidt svært at fortænke familierne i det.

Det betyder ikke, at DHF opgiver arbejdet i Honduras, for er der et sted, hvor der er behov for støtte til handicapbevægelsen, må det være der, også fordi der ikke findes andre udenlandske NGO'er*, der har mod på opgaven. Ved hjælp af en stor indsats fra vores personale på DHF-kontoret i Tegucigalpa – hovedstaden i Honduras, er det da også lykkedes lidt efter lidt at styrke vores fem partnere i Honduras. ■

*) Note: Non-Governmental Organization, på dansk: Ikke statslige organisationer.